

шава задачитѣ си правилно, човѣкъ мисли право. Следователно, той е здравъ. Ако не може да решава задачитѣ си, той не е здравъ. Сжщиятъ законъ се отнася и къмъ доброто. Ако е готовъ всѣкога да прави добро, човѣкъ е здравъ. Не може ли да прави добро, той не е буденъ за него. За такъвъ човѣкъ казваме, че е боленъ.

Новиятъ животъ изисква хора, които сж готови да правятъ добро. Стане ли нужда да направятъ едно добро, тѣ всѣкога казватъ: Мога да направя това добро. Щомъ може да прави добро, човѣкъ е здравъ и силенъ. Чувате ли нѣкой да казва, че не може да прави добро, той е слабъ и боленъ човѣкъ. Дойдете ли до доброто, за предпочитане е да казвате „мога“, отколкото „не мога.“ Буквата „М“ прави човѣка по-силенъ отъ онзи, който започва работитѣ си съ буквата „Н“, която е носителъ на отрицателното въ свѣта. — Защо не може да мисли човѣкъ? — Има причини за това. Може ли тревата да расте, ако върху нея е поставенъ голѣмъ, тежъкъ камъкъ? Щомъ камъкътъ се отстрани, тревата започва свободно да расте. Ако върху свѣтла мисълъ поставите едно тежко, низко желание, мисълта спира растенето и се осакатява. Какво трѣбва да правите, за да расте възвишената мисълъ? Искате ли мисълта ви свободно да расте и да се проявява, махнете тежкитѣ и груби желания, които сж я затиснали. Добри работи има въ психологията и въ възпитанието, но